

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv
Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

2. Horrendo viso ex fratre nepotem liberat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

amor, & verbis Deo ac rationibus æternis filii mollitus pater, non sustinuit obstatre illius proposito, Romam repetere festinanti: quatri duo igitur domi aëto, breui prorsus ad videndum patrem nedum ab eius leuandum dolorem spatio, media hieme Romam iter re legit, vna comite patientia, vno diuinæ prouidentia commeatu, ruptoque magis omni propinquitatis vinculo quam soluto; nisi enim ut suos ad Deum prouheret altius, eorum nunquam meminerat, & iam è fratribus aliqui, singulariter soror, magnis arduisque itineribus ad excelsam virtutem nitebantur. Itaque ad illos scribebat ardentes de diuinis & interioribus animi literas, quæ dum viueret asservatae, post mortem sunt venerationi, adeo ut, eius ex fratre filius scriptori commodatas ad excerpta quæ vitæ illius adderet, repeterit ex eo non multo post, scribens videri sibi grandi bono carere, & noctes duas insomnem duxisse, quod orbatum se carissimo pignore sentiret.

2
Horrendo viso
ex fratre ne-
potem liberat.

Huic erat nomen Ioannes Dominicus Criminalis, & peculiaris valde causa venerationis in Sanctum patrum, cuius praesidium singulare, discri men ingens illum docuerat, vt iuratus ipsemet affirmauit. Agrotabat anno 1595. & iacentis vitam abiecerant medici, cum nocte quadam dum vigilat, flamman circa lectum videt horrendam erumpere, quæ momento cubiculum implet, media ex flamma dæmonem qui post circuitus aliquot in eum insiliens & minax vngulis, raptaturus ad inferos lacerum videbatur. Tam immani horrore extra se positum, nec Dei aut sancti vi lius memorem, moxque ut putabat in ignem deturbandum, non deferuit Antonius, trementi ad latus alterum spectandum se dedit, serenus, & hilarius, brachioque arreptum timere vetuit, nam se illi adesse defensorem: post hæc amotum ab eo dæmonem in fugam vertit, premensque fugientem cubiculo exit, cuanuit etiam subitu ille ignis, liberque iam ex iis angustiis agrotus, breui quidem planè consanxit: sed quod intererat maxime, quodque viso illo salubri monebatur, melior animo factus est. Porro Sanctam proba rectaque suadendi libertatem, ne paterna quidem reverentia in Antonio minuit. Vlyssipone in Indiam profecturus hor tatus est patrem fortibus literis ad confessionem vitæ totius anteactæ, ad exuendum affectum addictiorem cogenda pecunia, quam vitum deceret, animæ suæ sollicitum: subdebat vero. Per Christum te obsecro id agamus ut videre mutuo in beata illa ad quam conditi sumus patria possimus, in hac opinor nunquam in posterum visuri: salutis dum licet quarenda incubamus, nec enim postmodum dicere iuuerit, nunquam sic fore credidisse. Erit cum frustra cupiemus, quod prestare nunc ultro, & facile valemus. Si quid usquam boni; si quid mihi iucundi gratificatus es, per Christum te oro, thesaurum illum ambias Iesum Christum, veros omnes thosauros se uno claudentem; nec te filiorum, aut filiarum mordax cura ab eo retardet; fortassis enim futurus es nobis omnibus superstes tametsi optarem nos omnes iam esse mortuos, crucifixos inquam, & seculo mortuos.

3
In Soc. admit-
titur, in Lufit.
ad studia pro-
ficiuntur.

Romam mense Aprili ex patria ad S. Ignatium reuersus, in Societatem adsci